

har ingen bekymringer, og det burde den danske befolkning heller ikke have.

På retssikkerhedsområdet vil jeg sige, at det er klart, at hvis der overhovedet er visumregler i denne verden, så afholder det selvfølgelig flygtninge fra at komme til Danmark. Jeg mener ikke – som nogle har foreslået – at man simpelt hen skal ophæve alle mulige former for restriktioner, herunder også ansvar for transportører, som jo er en ordning, som har været meget stærkt kritiseret fra visse menneskerettighedsforkæmperes side. Men når der kommer 10.000 asylansøgere til Danmark om året, så kan man altså ikke påstå, at vi har lukket totalt af. Det har vi ikke.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det er meget klar tale fra fru Elisabeth Arnold, og der er ingen tvivl om, at Det Radikale Venstres holdning er, at der skal være fælles EU-regler på de her områder, det er jo til at tage og føle på.

Men det, jeg bliver nødt til at spørge fru Elisabeth Arnold om, er, at så længe vi har forbeholdet og Det Radikale Venstre også respekterer, at vi har forbeholdet og ikke vil sende forbeholdet ud til fornyet folkeafstemning, ligger det så ikke klart i forbeholdet, at det skal bruges? At det også skal have et indhold. Det skal have en værdi, og at der derfor vil være regler, de andre lande vedtager, som Danmark – hvis man skal efterleve forbeholdet i bogstav som i ånd – så ikke tilslutter sig, som Danmark altså holder sig fri af, så vi kan opretholde egne nationale regler.

Så kan vi være uenige. Vi mener så, vi skal gøre det primært for at have strammere regler inden for asylpolitikken og indvandringspolitikken, og Det Radikale Venstre mener modsat, det er velkendt. Det kan vi have en forskellig indgangsvinkel til, men at forbeholdet skal bruges, så længe det er der, det må være da være en del af det at respektere forbeholdet.

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Mit spørgsmål til den radikale ordfører gik ikke på, om vi skulle ophæve alle begrænsninger af retten til at søge asyl, men om De Radikale går ind for, at der skal laves flere og flere begrænsninger, herunder f.eks., at EU presser AVS-landene til at gå med til at modtage alle udviste, uanset om de udviste kommer fra det land, der er tale om.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl: Forbeholdet er der, forbeholdet skal respekteres. Det betyder jo også, at vi er underkastet de regler, der betyder, at når de andre 14 lande har vedtaget fælles regler, så kan Danmark beslutte, om vi på mellemstatsligt grundlag vil tilslutte os de regler, de andre har lavet eller ej. Det er selvfølgelig en afgørelse, som tages her i Folketinget, og der vil hr. Kristian Thulesen Dahl og jeg formentlig stemme forskelligt.

Til hr. Helge Bo Jensen vil jeg sige, at jeg ikke genkender den beskrivelse, hr. Helge Bo Jensen kom med. Jeg synes, det er en fundamental sag, at lande tager deres egne statsborgere tilbage, hvis de har været ude at rejse. Det, man ikke altid kan vide, er, hvem der er statsborgere hvor, og vi har eksempler på asylansøgere i Danmark, som har opereret under 4-5 forskellige nationaliteter, og man kan ikke altid få fastslået, hvem personerne er.

Men det burde være en naturlig ting, at man som stat, som nation, altid stod parat til at tage imod sine egne statsborgere. Det mener jeg også Enhedslisten burde være fuldstændig klar på.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen tak for svaret. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at fru Elisabeth Arnold og jeg vil trykke på forskellige knapper, når vi skal have afstemning om de enkelte forbehold.

Men jeg spørger fru Elisabeth Arnold om fortolkningen af forbeholdet, om ikke fru Elisabeth Arnold kan erkende, at så længe vi har et forbehold og fru Elisabeth Arnolds parti i regeringen ikke har gjort noget for at få forbeholdet afskaffet, så betyder det forbehold ikke alene, at vi stemmer her i Folketinget, hvor der øjensynligt vil være et stort flertal for at gennemføre alle de ting, de andre EU-lande har lavet, men det betyder også, at flertallet må erkende, at der så er dele, vi holder os uden for.

For hvis man ønsker, og hvis man har som politik, som fru Elisabeth Arnold øjensynligt har, at vi skal være med i ét og alt, så vil det da være langt mere ærligt at gå til befolkningen og spørge, om man overhovedet skal have et forbehold. Så læg det da ud til en folkeafstemning, og hvis befolkningen så siger, at vi ikke skal have forbeholdet, så kan vi være fuldt og helt med i, hvad de andre laver. Men hvis befolkningen siger, at vi fortsat skal have et forbehold, så må ånden i